

[Stensballe.]

udtalte under første Behandling, at det er Fagforeningslederne selv, og deriblandt maa ske ogsaa den højtærede Minister, da han stod som Fagforeningsformand, der har skabt den store Modvilje mod Loven, som der nu tales saa meget om. Og naar den nu bliver ophævet, er det alene efter Krav fra Fagforeningerne. Om de saa i det lange Løb vil finde nogen større Tilfredshed derved, vil Tiden vise.

Jeg vil for vort Vedkommende hævde, at store Dele af Befolkningen allerede nu frygter for denne Lovs Ophævelse, frygter de Forhold, Ophævelsen vil medføre, og anser det for uforsvarligt for Opretholdelsen af Erhvervs- og Arbejdsfriheden her i Landet, at den bliver ophævet.

Loven skal altsaa ophæves, den har altid mishaget Fagforeningerne, og det er, som jeg sagde før, i Virkeligheden kun disse Organisationer, der har krævet Ophævelsen. Men jeg kan ikke sige, at der er fremført egentlig saglige Grunde mod Loven, ej heller er der paavist en eneste uretfærdig eller urimelig Dom i Henhold til Loven blandt de mange Domme, der er blevet afsagt efter den i den relativt korte Periode, hvori Loven har eksisteret.

Ministeren udtalte, at det var en Retfærdighedshandling. Begrundelsen derfor er efter min Mening noget vag. Men blandt andet blev det paastaaet, at Udtrykkene i Loven var for vage til, at Fagforeningerne kunde vide, hvad der var forbudt, og hvad der ikke var forbudt, og at navnlig Udtrykket „paa uberettiget Maade“ var uklart. Jeg synes nu, at Domstolene har klaret Loven udmærket godt, og at der er dannet en god Domspraksis i de ca. 8 Aar, Loven har bestaaet. Det er jo heller ikke saadan, at det er af saglige Grunde i den Henseende — det ved vi alle sammen —, at Loven kræves ophævet. Hvis vi ser paa, hvad det er for Love, den højtærede Minister søger gennemført i disse Dage, ja, saa er det Love, hvori der findes Udtryk, der er mindst lige saa vage, mindst lige saa uklare, som der er Tale om i den Lov, der søges ophævet. Jeg tænker her bl. a. paa Lovforslaget om uretmæssig Konkurrence. Deri kræver den højtærede Minister gennemført en Bestemmelse, hvorefter Handlinger, der er foretaget i Erhvervsøjemed, og som,

„selv om de ikke omfattes af Lovens øvrige Bestemmelser, strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og kan ved Dom forbydes“.

Maa jeg spørge: Er det ikke, som om § 1 i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed er

lagt til Grund for Konkiperingen af denne Paragraf? I Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden staar der:

„Kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges Retsvirkning ved Domstolene.“

Ja, det før nævnte Lovforslag er vedtaget i dette høje Ting og vil en af Dagene blive vedtaget i det andet høje Ting, og jeg ser ikke rettere, end at hvis det ene af disse to Lovgivningsudtryk er fuldt ud forsvarligt, maa det andet ogsaa være det. Men jeg udleder deraf, at Lovudtryk, som Ministeren finder det fuldt ud forsvarligt at anvende over for Erhvervene som Helhed, aldeles ikke kan anvendes, naar ogsaa Fagforeningerne skal falde ind derunder. Som jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, har Ministeren ogsaa benyttet en tilsvarende Ordbrug i Forslaget til den Valutalov, der var til Behandling her i Gaar og er sat paa Dagsordenen for i Dag. Der staar i § 11:

„Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til, saafremt Anledning hertil findes at være til Stede, at iværksætte en Undersøgelse af, hvorvidt der foreligger urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning.“

Maa jeg spørge: Er „urimelig Prisstigning“ en mere klar, en mere koncis Definition end det, der staar i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed? Er det mere klart end Erhvervs- og Arbejdsfrihedens Lovens Udtryk:

„Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse — derunder Boykottning —, som tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde eller hans (hendes) Ret til at være Medlem af eller staa uden for en Organisation, er ulovlig og paadrager foruden Erstatning for den Skade, nævnte Forfølgelse har tilføjet vedkommende, Bøder af indtil 100 000 Kr. eller simpelt Fængsel.“?

Jeg spørger: Er det væsentlig anderledes end Ministerens Bestemmelse i § 12 i Forslaget til Valutalov, hvori der staar:

„Urimelig Prisforhøjelse ... straffes med Bøde eller under særligt skærpene Omstændigheder med Hæfte. I øvrigt straffes Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter med Bøde eller under særligt skærpene Omstændigheder med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maanedere.“?

Jeg kan ikke indse, at der er større Forskel. Det forekommer mig næsten, at man kunde